

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 4T/6/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118010149
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Mitterpák
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2020:7118010149.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I samosudca JUDr. Andrej Mitterpák na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.9.2020 v Košiciach takto

r o z h o d o l :

Podľa § 285 písm. b/ Tr. por. súd obž. H. spod skutku obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry K. právne kvalifikovaného ako zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa mali dopustiť tak,

ž e

obžalovaný v presne nezistenej dobe od r. 2015 do konca mesiaca jún 2017 v byte na ul. M. a to tým spôsobom, že jej pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával, fyzicky ju napádal kopaním do oblasti dolných končatín, ťahal ju za vlasy a sácal do dverí a stien, obmedzoval ju v kontakte s blízkymi, svojim stupňujúcim agresívnym správaním u nej vyvolával strach a stres, v dôsledku čoho sa poškodená po poslednom fyzickom útoku dňa 30.6.2017 spolu s maloletou dcérou odsťahovala od obžalovaného zo spoločnej domácnosti

o s l o b o d z u j e ,

nakoľko skutok nie je trestným činom.

o d ō v o d n e n i e :

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného Jablonského, poškodenej, Jablonskej, svedkyne Ing. Želinskej, Tatkovskej, JUDr. Jablonskej, znalkyne Mgr. Duskovej - Lejkovej, prečítaním znaleckého posudku MUDr. JUDr. Jána Uhrina z odboru psychiatrie a dospel k skutkovému zisteniu a záveru tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Vychádzal pri tom z nasledujúcich zistení.

Obžalovaný František Jablonský na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je nevinný a uviedol, že skutok, ktorý je uvedený v obžalobe sa nestal. To čo uviedla jeho

-2-

4T 6/2018

bývalá manželka Štefánia Jablonská, že od roku 2005 ju bil, týral, fyzicky napádal a útočil na ňu slovné, nie je pravda. Pravda je to, že sa hádali, vzájomne si nadávali, ale nikdy to nebolo tak, aby jej ublížil na zdraví. Taktiež nie je pravda, že jej zakazoval styk s blízkou rodinou. Od roku 2015 bola vypísaná v rizikovom tehotenstve, on nebol doma, teda byť mohla kedykoľvek opustiť, nezamykal ju. So svojou matkou Darinou Tatkovskou sa mohla kedykoľvek navštevovať. Pravda je však to, že keď prišiel zo

zamestnania Potrubie a.s. Košice domov, bolo nepoupratované, nenavarené, stále bola na mobiloch, tablete a preto vznikali hádky. Teda nie je pravda, že v dobe od roku 2015 do mesiaca jún 2017 v byte na ulici Štefánikovej číslo 8 týral poškodenú Štefániu Jablonskú tak, ako je to uvedené v obžalobnom návrhu, boli to iba nezhody a hádky, ktoré boli medzi nimi.

Poškodená Štefánia Jablonská, bývalá manželka obžalovaného, na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný ju neustále bil. Bil ju už vtedy, keď s ním začala bývať a nebola ešte jeho manželka, nakoľko s obžalovaným sú manželia až od roku 2011. Verila však, že sa zmení, keď uzatvorí manželstvo, ale nestalo sa tak. Napriek tomu si ho vzala, lebo ho ľúbila. Bitky však pokračovali ďalej, mala modriny, s ktorými chodila do práce. Keď sa jej pýtali kolegyne prečo má modriny, povedala, že sa udrela. Nepovedala však nikomu, že ju manžel zbil. Potom, keď sa im v roku 2015 narodila dcéra Gabriela, bol úplne iný. Keď už bola väčšia (cca mala asi rok), videla ako ju obžalovaný bije pod vplyvom alkoholu. Malá plakala, nevedela kam sa má schovať, potom prišla ku nej, tak ju zobrala na ruky, aby prestala plakať. Obžalovaný aj keď videl, že plače a má ju na rukách, bil ju ďalej, hodil ju do steny, ťahal ju za vlasy. Potom prišla jeho mama Gabriela Jablonská, nakoľko počula krik. Tak sa na chvíľu ukludnil. Ona následne odišla do svokrinho bytu, ktorý bol na tom istom poschodí. Svokra ho ukludňovala, rozprávali sa, potom sa vrátila, lebo prišla pre ňu, že už je kľudnejší, že má prísť, lebo chcel, aby prišli, tak sa vrátila, lebo si to vyžiadal obžalovaný. Svokra potom zmenila tému, aby bol kľudnejší a rozprávali sa ďalej. Teda je pravda, že od roku 2015 do mesiaca jún 2017 bola týraná tak, ako je to uvedené v obžalobnom návrhu.

Svedkyňa Ing. Daniela Želinská na hlavnom pojednávaní uviedla, že pani Jablonská je jej pracovníčka - podriadená. Ona pracuje ako vedúca študentskej jedálne na ul. Jedlíkova 7, ktorá patrí pod Technickú univerzitu Košice. Pani Jablonská nastúpila po materskej dovolenke na jej pracovisko v roku 2017. Nepamätala si už presne, v ktorom mesiaci to bolo, ale sťažovala sa jej a vypýtala sa k lekárovi z dôvodu, že ju manžel zbil. Videla modriny, ktoré mala na rukách, preto ju pustila k lekárovi. Neskôr sa jej zdôverila, že sa dozvedela od inej pracovníčky, že Technická univerzita má ubytovňu pre zamestnancov. Požiadala ju o to, aby jej pomohla vybaviť ubytovňu z dôvodu, že ju manžel častejšie bije a nemôže s ním bývať v jednej domácnosti. Ubytovanie jej pomohla vybaviť a tak sa od manžela - obžalovaného odsťahovala. Kedy to presne bolo, si nepamätala.

Svedkyňa Darina Tatkovská, matka poškodenej, na hlavnom pojednávaní využila svoje zákonné právo a odmietla vypovedať.

Preto súd v zmysle § 263 ods. 4 Tr. por. prečítal zápisnicu o skoršej výpovedi svedkyne Dariny Tatkovskej z prípravného konania (č.l. 48-49), kde uviedla, že býva sama v Nováčanoch a za prácou dochádza do Košíc. Obvineného Františka Jablonského pozná, je jej zať a poškodená Štefánia Jablonská je jej dcéra. Vo vzťahu k ich spoločnému súžitiu nevedela veľa uviesť, nakoľko bola u nich na návšteve v byte na Štefánikovej ulici č. 8 len párkrát. Jej zaťa by charakterizovala tak, že v čase, keď s ním jej dcéra začala žiť, tak ho skoro vôbec nepoznala. Prvýkrát ho registrovala na maminom pohrebe v roku 2009. Veľakrát sa dcéry pýtala, kedy môže prísť na návštevu, ale skoro stále ju odbila nejakou výhovorkou.

-3-

4T 6/2018

Na návšteve bola len niekoľkokrát, mimo týchto návštev zaťa vídala len veľmi zriedka, aj to skôr náhodne ako plánovite. Pôsobil na ňu normálne, nezbadala na ňom nič neobvyklé. V čase jej návštev ho nevnímala ako agresívnu osobu. Potom ako sa vzali, boli párkrát na návšteve u nej, ale stále ho vnímala ako normálneho muža. Do ich manželstva však nevidela. S dcérou síce udržiavala kontakt, ale vídali sa len veľmi zriedka.

Svedkyňa JUDr. Gabriela Jablonská, matka obžalovaného, na hlavnom pojednávaní uviedla, že predmetom konania je týranie Štefánie Jablonskej - jej bývalej nevesty, ktoré sa uskutočnilo na základe jej podnetu, avšak vzhľadom na to, že 2-krát mala byť v prípravnom konaní vypočutá ako svedkyňa a dozvedela sa, že Štefánia odmietla vypovedať, tak nevyzvedala v tejto veci ani ona. Celú situáciu však hodnotila tak, že Štefánia Jablonská nebola týranou osobou, ale všetky nezhody vyplývali z ich vzájomného spolužitia, t. j. ako viedli spoločnú domácnosť a ako spoločne hospodárili. Ich nezhody končievali až tak, že sa medzi sebou hádali a to tak silno, že ona ako spolubývajúca v susednom byte musela zakročiť tým, že nech sa ukludnia, pretože v dome ako susedka bývala aj ona a ponižovalo ju to, že pred ostatnými sa musela hanbiť za ich správanie. Ich správanie nebolo len to, že sa hádali, ale dokonca z ich bytu tiahol taký puch, na ktorý ju upozornili aj susedia. Preto ju prosila, aby udržiavala

domácnosť v takom stave, aby jej syn mal záujem chodiť domov. Podľa jej názoru Štefánia Jablonská nebola týraná, nakoľko by sa v danej veci správala úplne inak a požiadala by o pomoc buď svoju matku alebo ju. Na záver dodala, že nebola svedkom žiadnych fyzických ani psychických útokov, bola len svedkom toho, že počula z ich bytu veľký krik, keď sa hádali, no veľký význam tomu neprikladala, keďže to považovala za bežné hádky.

Podľa § 268 ods. 2 Tr. por. sa po predchádzajúcom súhlase prokurátora a obžalovaného prečítal znalecký posudok MUDr. JUDr. Jána Uhrina, znalca z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria (č.l. 119-137), z ktorého vyplýva, že obvinený František Jablonský je závislý od alkoholu, v klasifikácii podľa Jellineka sa jedná o rozhranie 2. a 3. štádia alkoholizmu zo štyroch klasifikačných stupňov. Obvinený spĺňa diagnostické kritéria alkoholovej závislosti už niekoľko rokov. Presnejšie vyjadrenie nebolo možné vzhľadom na neexistenciu zdravotnej (najvhodnejšie psychiatrickej) dokumentácie, presnejšie časovo popisujúcej symptómy závislosti. Jeho alkoholová závislosť má preukázateľne nepriaznivé sociálne dôsledky (napríklad odobratie vodičského preukazu). U obvineného sú prítomné jednak psychické prejavy závislosti (craving, konzum alkoholu v záťažových situáciách) a jednak telesné prejavy závislosti (rozvoj telesných abstinenčných prejavov pri neužití alkoholu). Obvinenému preto navrhol uložiť ochranné ambulantné protialkoholické liečenie. Obvinený sa doteraz protialkoholickému liečeniu nepodrobil, v prípade spolupráce obvineného, prognóza liečby by mohla byť priaznivá. Z hľadiska psychiatrického zdravotného stavu obvineného je vyhovujúci. Taktiež je schopný správne chápať zmysel trestného konania, preto nie je potrebné skúmať jeho duševný stav.

Znalkyňa Mgr. Ľubica Dusková - Lejková, znalec z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia dospelých, na hlavnom pojednávaní uviedla, že trvá na záveroch svojho znaleckého posudku, z ktorého vyplýva, že v prípade poškodenej ide o jednoduchšiu, naivnú, submisívnejšiu osobnosť, ktorá je skôr odkázaná na určitú pomoc od vedenia, od usmernenia zo strany blízkeho okolia a aj pri napĺňaní svojich životných potrieb. Je ale adaptívna, čo sa týka jej intelektových alebo pamäťových schopností. K otázke týkajúcej sa schopnosti reprodukovať dianie, ktorého bola účastníka, podľa výsledkov vyšetrenia vyšli zhruba na úrovni slabšej subnormy, až hranice mentálnej retardácie, ale napriek tomu, že jej taktický úsudok je

-4-

4T 6/2018

slabší, je schopná správať sa adaptívne, primerane a dobre štruktúrovaným situáciám. Taktiež je schopná vypovedať a reprodukovať to, čo zažila tak, ako si to zapamätala a to v zhode s objektívnymi skutočnosťami. Na základe klinického obrazu, ktoré jej poskytlo samotné vyšetrenie poškodenej nespĺňala všetky známky týranej osoby podľa medzinárodnej klasifikácie chorôb tak ako je uvedené, ale podľa kritérií syndrómu týranej osoby predsa len jej osobnosť nesie známky traumatizácie, tak ako to vypovedala samotná poškodenej. Nie sú to však známky akútnej, ale chronickej traumy.

Čo sa týka pána Františka Jablonského ide o osobnosť, ktorá je skôr emočne sociálne nezrelá, s nižšou frustračnou toleranciou, čo ale vyplýva z primárne zraniteľného osobnostného terénu, to znamená, že v jeho osobnosti je ukotvená hyperaktivita, zvýšená dráždivosť, alebo aj impulzivita, až odbrzdenosť a z toho potom vyplýva, že v náročnej životnej situácii, obzvlášť, keď sú tam silné emócie, teda veľká frustrácia, môže dôjsť k strate kontroly emócií. Snahu kontrolovať svoje emócie obžalovaný má v sebe primárne ukotvenú, ale v náročnej životnej situácii alebo pod vplyvom psychoaktívnych látok, veľkej únavy môže dôjsť k tomu, že tie emócie sa vymknú kontrole a môže to viesť aj k forme nejakých agresívnych prejavov, navonok voči okoliu, či veciam, alebo voči druhým ľuďom. Nejde však o vedomú zámernú agresivitu, ale je to forma afektívnej agresivity, teda tá osobnosť nemá kapacitu zvládnuť ten afekt v danej situácii. Ďalej čo sa týka ešte rozumových a pamäťových schopností, intelekt obžalovaného je v spodnom pásme priemeru, ale je to dostačujúce na to, aby bol schopný opäť udalosti, ktoré sa udiali reprodukovať a objektívne o nich vypovedať. Taktiež je pre neho charakteristická aj určitá nižšia sebakritickosť alebo teda nadhľad na svoje konanie. Zároveň je rizikový vo vzťahu k psychoaktívnym látkam a tým pádom môže dôjsť k určitému skresleniu jeho výpovede, obzvlášť, ak sa veci udiali pod vplyvom opilsti. Najväčší problém u pána Františka Jablonského je rizikovosť vo vzťahu k alkoholu a to až vo forme problémového pijanstva alebo teda abúzu, to znamená nadmerné užívanie tejto látky s možnou až fyzickou závislosťou od alkoholu čo vedie u obžalovaného k agresívnym prejavom, či už voči bývalej manželke alebo voči okoliu.

Prokurátor v podanej obžalobe kládol obžalovanému za vinu, že tento v presne nezistenej dobe od roku 2015 do konca mesiaca jún 2017, v byte na ulici Štefánikovej č. 8 v Košiciach, týral poškodenú Štefániu Jablonskú, a to takým spôsobom, že jej pod vplyvom alkoholu:

- vulgárne nadával
- fyzicky ju napádal kopaním do oblasti dolných končatín, ťahaním za vlasy a sácaním do dverí a stien
- obmedzoval ju v kontakte s blízkymi
- svojím stupňujúcim agresívnym správaním vyvolával u nej strach a stres.

Po takto vykonanom dokazovaní, podľa názoru súdu v rozsahu potrebnom na náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie a vyhodnotením dôkazov podľa svojho vnútorného presvedčenia, založenom na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku, súd dospel k záveru, že nebolo jednoznačne a nespochybniteľne dokázané, že skutok, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný, je trestným činom.

K vyhodnoteniu celého skutkového stavu je potrebné uviesť, že o týranie ide vtedy, ak páchatel nepriaznivo pôsobí na telesný a psychický stav blízkej alebo zverenej osoby. Páchatel svojím zlým zaobchádzaním musí prejavíť hrubší stupeň surovosti a bezohľadnosti a okrem toho jeho konanie musí obsahovať aj znak istej trvalosti, aj keď sa nevyžaduje, aby išlo

-5-

4T 6/2018

o sústavné konanie. Nevyžaduje sa, aby u zverenej osoby vznikli následky na zdraví, musí však ísť o konanie, ktoré týraná osoba pre jeho krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie. Na spáchanie trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby sa vyžaduje úmysel, nepostačuje nedbanlivosť vedomá či nevedomá.

V danom prípade pokiaľ ide o „objektívnu stránku trestného činu“, t.j. o žalované „týranie“, nebolo vykonaným dokazovaním preukázané v takom rozsahu, aby z neho bez akýchkoľvek pochybností bolo možné konštatovať, že obžalovaný, v nezistenej dobe od r. 2015 do konca mesiaca jún 2017 v byte na ul. Štefánikovej 8 v Košiciach týral poškodenú Štefániu Jablonskú a to tým spôsobom, že jej pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával, fyzicky ju napádal kopaním do oblasti dolných končatín, ťahal ju za vlasy a sácal do dverí a stien a svojim stupňujúcim agresívnym správaním u nej vyvolával strach a stres, v dôsledku čoho poškodená po poslednom fyzickom útoku dňa 30.6.2017 sa spolu s maloletou dcérou odsťahovala zo spoločnej domácnosti. Taktiež nebolo preukázané, aby obžalovaný obmedzoval poškodenú v kontakte s blízkymi. Je síce pravdou a obžalovaný to aj priznal, že dochádzalo medzi nimi k hádkam, niekedy aj k fyzickým útokom, ktoré však neboli takej intenzity, aby spôsobili u poškodenej taký následok, aký predpokladá objektívna stránka trestného činu týrania. Obžaloba je argumentačne podložená na nepriamych dôkazoch. Ako priamy dôkaz možno hodnotiť iba výpoveď poškodenej Jablonskej, ktorá však nie je presvedčivá a v súlade s ďalšími vykonanými dôkazmi, nakoľko ak by mala poškodená reálny strach z obžalovaného, podala by okamžite podnet orgánom činným v trestnom konaní, čo však neurobila a odišla by zo spoločnej domácnosti už skôr, nie až dňa 30.06.2017, kedy jej v tom obžalovaný ani vôbec nebránil. Čo sa týka výpovede svedkyne Želinskej, nemožno ju hodnotiť ako priamy dôkaz, nakoľko iba nepriamo potvrdzovala tvrdenia poškodenej a to tak, že videla modriny na tele poškodenej, pričom nikdy nebola priamo svedkom takéhoto konania zo strany obžalovaného vo vzťahu ku poškodenej. Taktiež svedkyňa JUDr. Jablonská, matka obžalovaného vypovedala, že nebadala u poškodenej nejakej zmeny správania, potvrdila len, že medzi nimi dochádzalo k hádkam a to najmä preto, že obžalovaný vyčítal poškodenej, že sa nestarala riadne o domácnosť. Rovnako aj svedkyňa Taktovská, matka poškodenej vypovedala, že v čase jej návštev ho nevnímala ako agresívnu osobu a potom ako sa vzali, keď boli párkrát na návšteve u nej, ho stále vnímala ako normálneho muža. Ťažiskovým bodom bol v tomto prípade znalecký posudok znalkyne Mgr. Duskovej - Lejkovej a jej výsluch na hlavnom pojednávaní, z ktorého tiež nie je možné urobiť jednoznačný záver, že obžalovaný naplnil objektívnu stránku trestného činu týrania, aj keď konštatuje, že u poškodenej znalkyňa zistila známky chronickej traumy.

Takisto podľa názoru súdu nie je preukázaná ani „subjektívna stránka“ trestného činu týrania, v konkrétnom prípade „žalované úmyselné zavinenie“, ktorá musí byť preukázaná ako ktorákoľvek iná obligatórna zložka trestného činu. Pokiaľ by obžalovaný konal tak, ako je uvedené v obžalobe, t.j. v tzv. v priamom alebo nepriamom úmysle (dolus directus, resp. dolus eventualis), musel by chcieť a porušiť záujem chránený Trestným zákonom, resp. byť s následkami uvedenými v Trestnom

zákone uzrozumený. Uzrozumený by znamenalo, že vedome rátal s dvoma eventualitami v budúcom vývine jeho činnosti, z ktorých minimálne jedna je trestná a svoju vôľu chcel presadiť aj za cenu, že spácha trestný čin, o ktorom ako o jednej alternatíve vie. U obžalovaného teda podľa súdu taktiež nebol vykonaným dokazovaním bez akýchkoľvek pochybností preukázaný aj úmysel páchatel'a. Vyššie uvedené potvrdzuje aj záver znaleckého posudku Mgr. Duskovej - Lejkovej, z ktorého vyplýva, že u obžalovaného pod vplyvom alkoholu (tak ako je uvedené v obžalobe spáchanie skutku) môže dôjsť k tomu, že jeho emócie sa vymknú kontrole a môže to viesť aj k forme agresívnych prejavov. Nejde však o vedomú zámernú agresivitu, ale je to forma afektívnej agresivity, teda tá osobnosť nemá kapacitu zvládnuť ten afekt v danej situácii.

-6-

4T 6/2018

Ak máme k dispozícii prevažne nepriame dôkazy, neznamená to, že by to boli nespoľahlivejšie alebo horšie dôkazy, ako dôkazy priame. A nemožno povedať, že by sa nedala spoľahlivo dokázať vina alebo nevina aj pomocou nepriamych dôkazov. Orgány činné v trestnom konaní a súd musí prísne dbať na logiku úsudku, musí starostlivo preveriť všetky varianty vzájomných vzťahov medzi dokazovanou skutočnosťou a skutočnosťami dokázanými nepriamymi dôkazmi. Za nepriamy dôkaz sa bude považovať len taká skutočnosť, ak je medzi ňou a dokazovanou skutočnosťou príčinný vzťah, ktorý nepripúšťa iný záver. Jeden nepriamy dôkaz nestačí na preukázanie dokazovanej skutočnosti, ale musí tu byť viacej nepriamych dôkazov, ktoré spolu tvoria takú sústavu, že jej jednotlivé časti sú navzájom v súlade, že jedna okolnosť vyplýva z druhej a že sa vzájomne dopĺňajú a potvrdzujú. Ide o tzv. harmonický celok, v ktorom medzi každým nepriamym dôkazom a dokazovanou skutočnosťou musí byť logická súvislosť. Aby sústava tvorila harmonický celok, musí každý jej článok byť nepochybne dokázaný. Ak by jeden článok (jeden nepriamy dôkaz) bol pochybný, nemožno hovoriť o harmonickom celku, sústava sa rozpadáva. Sústava musí byť uzavretá, dôkazy musia vo svojom súhrne viesť logicky k jedinému záveru a musia vylučovať možnosť akéhokoľvek iného záveru. Nepriame dôkazy slúžia na preverovanie priamych dôkazov a niekedy sa prostredníctvom nich dajú vyhľadať iné priame dôkazy. Takéto dôkazy, takéhoto charakteru, takejto kvality akú teória dokazovania nepochybne vyžaduje neboli v tomto konaní preukázané.

R 38/68-IV: Súhrn nepriamych dôkazov na preukázanie viny obvineného musí tvoriť logickú a ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňajúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti zažalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obvineného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru.

Pokiaľ ostanú po vykonaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov v akomkoľvek smere pochybnosti o vine obžalovaného, musí súd postupovať miernejšie, teda rozhodnúť v prospech obžalovaného, zásada in dubio pro reo.

Súd v predmetnej veci konštatuje, že prokurátor neuniesol v konaní pred súdom dôkazné bremeno a nepreukázal, že skutok uvedený v obžalobe je trestným činom. Po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní neboli zo strany obžaloby produkované žiadne relevantné, uveriteľné a nepochybniteľné priame dôkazy, ktoré by preukazovali že skutok je trestným činom. Neboli produkované ani žiadne nepriame dôkazy, ktoré by tvorili ucelenú reťaz usvedčujúcich dôkazov preukazujúcich, že skutok uvedený v obžalobe je trestným činom, ako to prezentovala obžaloba. Nakoľko vzájomné konflikty medzi manželmi v manželstve nie je možné hodnotiť ako týranie zverenej osoby, bez toho, že by dochádzalo zo strany obžalovaného ku konaniu, ktoré je možno kvalifikovať ako vyšší stupeň hrubosti a bezcitnosti a bez toho, že by konanie obžalovaného objektívne pociťovala poškodená ako ťažké príkorie a bez toho, aby bolo preukázané úmyselné konanie páchatel'a.

-7-

4T 6/2018

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a obžalovaného spod obžaloby oslobodil, pretože nebolo preukázané, že skutok je trestným činom

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a/ prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,
- b/ obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c/ poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d/ zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.